

Krist u vama, nada slave

Thomas Sibley
Biblijski institut, Zagreb
tsibley@bizg.hr

Sažetak

Jedinstvena istina poruke koju je Pavao naviještao kao “radosnu vijest” bila je da će sam Bog u sadašnjosti postojati i pokazivati svoj karakter, svrhu i skrb kroz one koji su prihvatili Isusa Krista kao Gospodina. Crkva u Kolumbiji imala je povlasticu i odgovornost da objavi “slavu Božju” u njihovom zajedničkom životu i u njihovim privatnim životima zbog čuda neprekidnog Kristovog utjelovljenja. To je još uvijek “nada slave”.

Kada je Mojsije vodio svoj razgovor s Jahvom, kao što je zapisano u Izlasku 33, vođa Božjeg naroda rekao je, “Ono što razlikuje Božji narod od svih drugih naroda na licu Zemlje **je prisutnost samog Boga koji je s njima**”. To što je rekao tako davno još uvijek potvrđuju kršćani 21. stoljeća. No je li ta zapanjujuća stvarnost uopće moguća? – **narod s kojim prebiva Božja prisutnost?** Je li ta teološka ideja i ideal samo mit ili je to praktična mogućnost?

Poruka evanđelja je – kao što je predstavljena u Novom zavjetu – da je Bog došao – **u tijelu** – da prebiva među ljudima! Kada Matej započinje svoj izvještaj o evanđelju, prvi starozavjetni odlomak koji navodi identificira obećanog spasitelja kao “Emanuela”, a zatim dodaje, “što znači, Bog s nama”. Ivan je zapisao u prologu svog izvještaja o evanđelju:

I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine (Ivan 1,14).

Nakon Isusova uskrsnuća, zapanjujuća poruka njegovih sljedbenika – uistinu, sama srž evanđelja – bila je da je Isus bio Bog u tijelu. “Utjelovljenje” je teološki termin. Međutim, poruka “evanđelja” je više od povijesne potvrde da je Bog u tijelu posjetio čovječanstvo. U središtu toga što se propovijedalo bila je istina da pojedinci **moгу imati osoban i prisan odnos s Isusom**, koji je Krist! John Stott podsjeća nas da je to sjedinjenje s Kristom jedinstveno učenje među religijama svijeta. On zapisuje:

Nijedna druga religija ne nudi svojim pristašama osobno sjedinjenje s nje-

zinim utemeljiteljem. Budist ne tvrdi da poznaje Budu, niti konfucijanist Konfucija, niti musliman Muhameda, niti marksist Karla Marxa. No kršćanin tvrdi da poznaje Isusa Krista! Više od učitelja kojega treba proučavati i poštivati, Isus Krist je naš živi Spasitelj i Gospodin, kojega poznajemo u bliskosti životnog i ljubavnog odnosa (Stott, str. 38).

Taj živi odnos je središnjica učenja Novog zavjeta. U Pavlovim poslanicama, izrazi poput "u Kristu", "u Gospodinu" ili "u njemu" pojavljuju se više od 160 puta. Činjenica je – novozavjetna identifikacija onoga što možemo nazivati kršćaninom je **osoba koja je "u Kristu"**. Ono što osobu čini novim stvorenjem, prema Pavlu, je to što je ona "u Kristu" (2 Kor 5,17). U poslanici koju nazivamo Efežanima, pisac tvrdi da svaki blagoslov koji "svetac" trenutno posjeduje postoji zbog toga što je on "u Kristu".

Isus, u "govoru u gornjoj sobi", uspoređuje taj odnos s trsom i njegovim mladima. U sjedinjenju s njim nalazi se život i rod. Bez tog ključnog odnosa nema života i trajnih rezultata (Ivan 15). Poput inkarnacijskog odnosa po kojemu je Isus "u" Ocu, naš Gospodin obećava svojim sljedbenicima da će oni biti "u njemu" (Ivan 14,20). Pavao koristi dvije slike da bi opisao to sjedinjenje. Crkva je živuće Kristovo tijelo i svaki vjernik je "ud" (kao što je ruka ud ljudskog tijela). Kao što muž i žena "postaju jedno tijelo" i mi postajemo jedno s Kristom.

Kada je poslanica napisana crkvi u Kolosima – crkvi koja se borila s nepotpunim razumijevanjem utjelovljenog Krista – pisac je napisao dokument koji sadrži neke od najsnažnijih potvrda u vezi s utjelovljenjem. Isus Krist je jedinstveni Božji Sin i kao takav omogućava otkupljenje i oprostjenje (ali zamijetimo, to je naše samo dok smo *u njemu*). Naš autor potvrđuje da je Krist εἰκών (*eikon*) nevidljivoga Boga, stvoritelj svega i onaj koji drži sve zajedno. On je onaj kojemu sve pripada. Pisac dvaput izjavljuje da "u njemu prebiva sva punina Božja" (1,19 i 2,9). Po njemu i u njemu sve će biti pomireno s Bogom. Autor identificira *tog* Krista kao "tajnu Božju, koja je vjekovima i generacijama bila skrivena, ali je sada objavljena svetima". On je onaj u kojemu su skrivena sva blaga mudrosti i znanja. Ovaj kratki dokument pruža crkvi mnoge od velikih istina iz kojih smo razvili svoju kristologiju.

No poslanica Kološanima također ustanovljuje jednu dodatnu, **ključnu istinu** za našu soteriologiju i ekleziologiju. Bog je došao u Kristu i svojim dolaskom omogućio spasenje od vladavine tame te prenio vjernike u Kristovo kraljevstvo. I pogani i Židovi uključeni su u spasenje i prijenos u Kraljevstvo. (To je tajna o kojoj Pavao piše u Efežanima). Bilo tko, svatko tko ima vjeru u Isusa Krista i sudjeluje u evanđelju, može biti uključen "u Krista". Oni koji su bili neprijatelji (Božji) mogu biti izmireni i predstavljeni svetima pred Božjim očima (Kol 1,21-23). Razlog zbog kojega su vjernici "sveti u njegovim očima" je to što "koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste" (Gal 3,27). S tim novim odnosom i identitetom

dolaze bogatstva koje samo Božja čuda i sila mogu pružiti. Pavao izjavljuje da je izabran od Boga da obznani među poganima **slavna bogatstva** sadržana u toj Kristovoj tajni i ono što on pruža u odnosu sa svojim sljedbenicima.

To veliko bogatstvo također je opisano kao tajna. Braća u Kolosima nisu samo **u** Kristu, već Pavao otkriva da je i Krist **u njima!** Ta slavna realnost čini potpunu promjenu u njihovom pojedinačnom i zajedničkom identitetu. Pavao potvrđuje da to bogatstvo, čudesno provideno Božjom moći, postavlja mogućnost da oni sada odražavaju Božju slavu i sudjeluju u konačnoj budućoj Božjoj slavi. Možda se naš pisac sjetio Isusovih riječi, kada je Gospodin rekao, “U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i **ja u vama**” (Iv 14,20). To pomaže Kološanima da razumiju tu “tajnu” koja će omogućiti “da bismo svakog čovjeka doveli k *teleios* (savršenstvu) u Kristu” (Kol 1,28). Ta stvarnost Krista koji prebiva u životu vjernika postala je predmet Pavlove molitve za cijelu Božju obitelj, koju navodi u Efežanima:

Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka **da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim** (Ef 3,16-17).

Pavao podsjeća Kološane i nas, kada i kako je počeo taj proces. Kada su pojedinci sudjelovali u evanđelju (smrt, pokop i uskrsnuće Isusa Krista) pri svom krštenju, oni su se **pouzdale** u Božju **moć**. Tamo im je bilo oprosteno i uklonjena je zadužnica koja je bila protiv njih. Tamo su bili uskrsnuti s Kristom (2,12)! Oni su sada u Kristu i Krist je u njima! Zbog tog novog “nad-naravnog” odnosa, oni mogu i trebaju usmjeriti svoje misli i srca na ono što su Kristovi interesi. Oni mogu i moraju usmrtiti ono što odražava stari život. Oni imaju novo ja koje se obnavlja na sliku njihova stvoritelja, Isusa. Njegov karakter i interesi sada se mogu odražavati u njihovim pojedinačnim odnosima i u njihovom zajedničkom životu.

Suosjećanje, ljubaznost, poniznost, blagost i strpljivost trebaju postati vidljivi izražaj života. Krist živi u svojim ljudima! Žene mogu dopustiti Kristu da reagira na njihove muževe kroz njih. Muževi su zaista sposobni voljeti svoje žene kao što Krist voli Crkvu jer on živi u njima. Robovi mogu obavljati svoj posao u Isusovu duhu i sili. Ta istina koju je Pavao otkrio pružila je razumijevanje da ne rade za svoje gospodare, nego za onoga koji prebiva u njima! Svi oni koji imaju taj odnos s Isusom nalaze se pred izazovom da čine ono što čine i govore ono što govore “u ime Gospodina Isusa”. Oni koji su iskusili evanđelje, unutar sebe imaju njega koji im omogućava da budu drugačiji – da izgledaju i ponašaju se kao sam Isus. To postaje svjedočanstvo pojedinog vjernika kao i svjedočanstvo zajednice vjernika, prema svijetu, da je Isus sada živ i aktivan. **Krist koji živi u njima svjedočanstvo je neprekidnog utjelovljenja.**

Kako je Isus rastao u mudrosti i milosti kod Boga i ljudi (Luka 2,52), isto tako može i Kristovo utjelovljenje. U zaključku Pavao pruža vrlo praktične upute za

one u kojima živi živući Krist. Ako žele izgledati poput Isusa, činit će sljedeće:

- Dopustiti da Kristov mir vlada u srcima zajednice.
- Dopustiti da riječ Kristova prebiva u životu zajednice i pojedinaca. Mora se obnavljati usredotočenje na Isusov život i učenje, ne u svrhu znanja, nego u svrhu življenja!
- Poučavati i ohrabrivati jedan drugoga. Aktivna konverzacija o Kristovim stvarima i poslanju mora biti aktivnost vjernika.
- Štovanje sa slavljenjem i zahvaljivanjem.

Abstract

The unique truth of the message which Paul proclaimed as “good news” was that God Himself would presently exist and live out his character, purpose, and care through those who received Christ Jesus as Lord. The church at Colossae had the privilege and responsibility to expose the “glory of God” in their corporate and private lives because of the miracle of the ongoing incarnation of Christ. This is still the “hope of Glory.”